

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 8-án a Belga Királyság ellen benyújtott kereset

(C-240/04. sz. ügy)

(2004/C 190/21)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: M. Shotter, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Belga Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen

- az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek („Hozzáférési irányelv”) ⁽¹⁾,
- az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek („Engedélyezési irányelv”) ⁽²⁾,
- az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek („Keretirányelv”) ⁽³⁾,
- az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek („Egyetemes szolgáltatási irányelv”) ⁽⁴⁾,

vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, a Belga Királyság elmulasztotta a Hozzáférési irányelv 18. cikke, az Engedélyezési irányelv 18. cikke, a Keretirányelv 28. cikke és az Egyetemes szolgáltatási irányelv 38. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Az irányelvek átültetésére előírt határidő 2003. július 24-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 108., 2002.4.24., 7. o.

⁽²⁾ HL L 108., 2002.4.24., 21. o.

⁽³⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

⁽⁴⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (első tanács) az M. által az Európai Közösségek Bírósága ellen indított T-172/01. sz. ügyben hozott ítélete ellen 2004. június 9-én M. által benyújtott fellebbezés

(C-243/04 P. sz. ügy)

(2004/C 190/22)

M., képviseli H. Tagaras avocat, 2004. június 9-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (első tanács) az M. által az Európai Közösségek Bírósága ellen indított T-172/01. sz. ügyben 2004. április 21-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- nyilvánítsa e fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak;
- semmisítse meg a megtámadott határozatot és ítélje meg, hogy a felperesnek a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 27. cikkének megfelelően joga van a túlélő hozzátartozói nyugdíjra;
- kötelezze az alperest az elsőfokú eljárás, valamint ezen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozat egyrészt a Bíróság eljárási szabályzatának 58. cikke értelmében vett „eljárási szabálytalanság”-gal jött létre, másrészt ugyanezen rendelkezés értelmében a „közösségi jog megsértés”-ét is jelenti. A fellebbező az Emberi Jogok Európai Egyezményére is hivatkozik, különösen a tisztességes tárgyaláshoz való jogra.

Az eljárási szabálytalanság a bizonyítási kérdésekre vonatkozik. Ennek két része van. Az első abban áll, hogy az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy az írásbeli szakasz lezárását követően benyújtott két közjegyzői nyilatkozatot, amelyek célja az volt, hogy válaszoljanak egy új iratra és a viszonyválasz érveire, elkésztettségük miatt figyelmen kívül hagyja. A második pedig abban áll, hogy az Elsőfokú Bíróság egyáltalán nem vett figyelembe két másik közjegyzői nyilatkozatot, amelyeket csatoltak az eredeti kérelemhez, valamint a keresetlevélhez is.

A közösségi jog megsértése abban áll, hogy az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 27. cikkének alkalmazásakor, mivel jogilag tévesen minősítette a fellebbező és volt házastársa között 1999. tavaszán megkötött megállapodást. A fellebbezés különösen azt sérelmezi a megtámadott határozatban, hogy az nem ismeri el az 1999-es megállapodás „tartási” jellegét, hanem azt önkényesen és tévesen „tisztán udvariassági” ügyletnek minősíti.